

REACTIE OP

'Richtlijn psychiatrische diagnostiek 2015: sterke positionering met enkele rafelrandjes' (2)

Graag wil ik collega Ruissen (2016) bijvallen in haar bezwaar tegen het opnemen van een tijdsduur in de Richtlijn psychiatrische diagnostiek (2015). Ze vraagt zich in reactie op hun ingezonden af of ze als jonge klare meer vertrouwen moet hebben in het optimisme van de twee zeer ervaren collega's Hengeveld en Beekman (2016). Of ze te weinig vertrouwen heeft, weet ik niet, maar dat komt niet door haar gebrek aan ervaring. De leeftijd dat ik mezelf als 'jonge klare' zou kunnen presenteren, ben ik ruim gepasseerd (ik ben meer een 'oude bijna opgebruikte'). Maar ook ik vrees dat de eis om afwijken van de richtlijn te beargumenteren en te documenteren de psychiater weer een verplichting oplegt zijn of haar handelswijze te verantwoorden. Een verplichting waaraan in de dagelijkse praktijk alleen voldaan kan worden door veel extra inspanning.

Iedereen is het erover eens dat de juridisering en economisering van de geneeskunde geleid hebben tot een vreselijke administratieve belasting en tot geneeskunde waarbij hulpverleners te veel tijd kwijt zijn aan zich moeten indekken. Misschien dat Ruissen als jonge klare nog de flexibiliteit heeft zich aan te passen aan het keurslijf waarin we gedrongen zijn. Ik heb echter betere tijden gekend en die waren wat betreft de kwaliteit van de geneeskunde beslist niet per se slechter. Ik vind het steeds moeilijker nog te voldoen aan alle juridische en economische vereisten die de afgelopen jaren ons werk zijn gaan domineren.

Het middel om tegenwicht te geven tegen de 'krachten die hierop willen bezuinigen' (lees: zorgverzekeraars) is wat mij betreft erger dan de kwaal, temeer daar ik tot nu toe nog niet heb meegemaakt dat het besteden van 2 uur directe tijd aan diagnostiek onder druk staat. Bovendien vrees ik dat de verzekeraar dit juist kan aangrijpen om ons te verplichten te beargumenteren wanneer het meer dan 2 uur moet zijn. Het mag duidelijk zijn. Het optimisme dat mijn ervaren collega's hebben, ben ik kwijtgeraakt.

LITERATUUR

- Hengeveld MW, Beekman A. Reactie op 'Richtlijn psychiatrische diagnostiek 2015: sterke positionering met enkele rafelrandjes' (ingezonden). Tijdschr Psychiatr 2016; 58: 497-8.
- Nederlandse Vereniging voor Psychiatrie. Richtlijn psychiatrische diagnostiek. Utrecht: De Tijdstroom; 2015. <http://www.nvvp.net/stream/richtlijn-psychiatrische-diagnostiek-2015>.
- Ruissen AM. Richtlijn psychiatrische diagnostiek 2015: sterke positionering met enkele rafelrandjes. Tijdschr Psychiatr 2016; 58: 323-6.

AUTEUR

MENNO OOSTERHOFF, kinder- en jeugdpsychiater en inhoudelijk teamleider poli Dwangstoornis Jonx, Groningen.

CORRESPONDENTIEADRES

Menno Oosterhoff, Jonx, Postbus 86, 9700 AR Groningen.
E-mail: m.oosterhoff@lentis.nl

Geen strijdige belangen meegedeeld.

TITLE IN ENGLISH

Reaction on 'Guideline psychiatric diagnostics 2015: strong positioning and some loose ends' (2)

ARTIKEL

